

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีและการสื่อสารซึ่งได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาที่มีบทบาทและความจำเป็นในการดำเนินชีวิตของคนไทย เนื่องจากสารสนเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ จึงเป็นความจำเป็นที่คนไทยต้องเรียนรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย คนที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษดี มักจะเป็นผู้มีโอกาสดีในสังคม ภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นภาษาสากล และเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่นักเรียนไทยจำนวนมากที่ไม่สามารถอ่านและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่สถานศึกษาต้องเร่งพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐาน สามารถแข่งขันกับอารยประเทศ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดชีวิต การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ถูกต้อง เหมาะสมและมั่นใจ ซึ่งมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้น ได้ถูกกำหนดให้เรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 (3) ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งผลให้นักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกแห่งมีความแตกต่างกัน นักเรียนมีความสามารถด้านภาษา การใช้ทักษะการอ่านแตกต่างกัน ทั้งในเขตการศึกษาเดียวกัน หรือแม้แต่ว่าระดับโรงเรียนเดียวกัน และชั้นเรียนเดียวกันด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับผู้เรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ซึ่งต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยความสนใจ และการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ การยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาความสามารถและการเรียนรู้ของนักเรียนพร้อม ๆ ไปด้วยกับการเรียนรู้ที่มีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 56) การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ได้อ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถแสดงความคิดเห็นตามจุดมุ่งหมายของการเรียนที่ตั้งไว้เกิด ความประทับใจและเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ได้ใช้ภาษาโดยไม่รู้ตัว การที่ผู้เรียนได้อ่านเรื่องที่ตนเองรักและชอบจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีในทางบวกต่อวิชาที่เรียน ย่อมทำให้เกิดความตั้งใจและสนใจในวิชานั้น ๆ (วนิดา ดวงฤทธิ์, 2543 : 2)

นักเรียนที่ประสบปัญหาด้านทักษะการอ่าน ที่ไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ ทำให้เด็กบางคนไม่สนใจเรียนและไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เพราะถือว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนยาก ไม่กล้าแสดงออกในการอ่านซึ่งกลัวว่าจะอ่านผิด เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ บทเรียนก็ไม่กล้าถามครู จนในที่สุดก็ไม่ได้รับคำตอบ และทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน เกิดความเบื่อหน่าย และหนีเรียนในที่สุด เป็นผลให้คุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ผู้วิจัยก็พบปัญหาเช่นเดียวกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน โนนราษฎร์วิทยา ในปีการศึกษา 2549 ผลการทดสอบวัดคุณภาพนักเรียนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โนนราษฎร์วิทยา ได้คะแนนเฉลี่ย 9.982 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ในปีการศึกษา 2550 คะแนนทดสอบระดับชาติวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย 24.00 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย 23.00 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนค่ากลางกลุ่มต่ำ คือ 26.50 และจากการวัดทักษะด้านการ อ่านภาษาอังกฤษ เป็นรายบุคคลในชั่วโมงเรียนของผู้ทำวิจัย ปรากฏว่านักเรียน 80 เปอร์เซ็นต์อ่านไม่ถูกต้อง การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจึงเป็นวิธีที่ผู้วิจัยนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน และเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่ต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะทำได้เกิดการเรียนรู้ตรงตามความสามารถของตนเอง และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้

ปัญหาการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เหมาะสมควรมีลักษณะอย่างไร
2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้หรือไม่
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself อย่างไร

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐาน ดังนี้

ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังได้รับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Myself สูงกว่าก่อนการพัฒนา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนโนนราษีวิทยา อำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 60 คน จาก 2 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2 โรงเรียนโนนราษีวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากนักเรียนห้องนี้ เป็นห้องที่อ่อนในด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และโรงเรียนได้จัดห้องอ่อนไลน์ในห้องนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกห้อง 2 เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และ ความพึงพอใจในการเรียนรู้

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง Myself จำนวน 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย

1. Greeting	จำนวน 3 ชั่วโมง
2. Name	จำนวน 2 ชั่วโมง
3. Personality	จำนวน 3 ชั่วโมง
4. Sex	จำนวน 2 ชั่วโมง
5. Family	จำนวน 5 ชั่วโมง
6. Age	จำนวน 2 ชั่วโมง
7. Nationality	จำนวน 1 ชั่วโมง
8. Occupation	จำนวน 2 ชั่วโมง

4. สถานที่

โรงเรียนโนนราชวีทยา อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

เขต 1

5. ระยะเวลา

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โดยเริ่มทดลองตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ถึงวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2551 รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 20 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง Myself ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรม 4 ชั้น คือ ชั้น Warm up ชั้น Presentation ชั้น Practice และชั้น Production

2. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะ เรื่อง Myself ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโนนราชวีทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

3. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 70/70 ดังนี้

70 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ โดยคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด จำนวน 20 ชุด ซึ่งได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป

70 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ โดยคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียน ซึ่งได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน หมายถึง คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Myself ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

5. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งวัดได้โดยการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือครูสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้แนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีการเรียนรู้และมีทักษะทางการอ่านสูงขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ด้วยการค้นคว้าเพิ่มเติมและพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ทำให้เรียนอย่างมีความสุข ครูมีเวลาให้ความสนใจกับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษมากขึ้นจนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกต่อไป